

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Posudek oponenta na diplomovou práci

Název práce: Vzory a idoly současných dětí a mládeže
Jméno autorky: Bc. Lenka Botková
Vedoucí práce: Mgr. Leona Stašová, Ph.D.
Oponent práce: Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.

Autorka pro svoji závěrečnou práci zvolila vysoce aktuální, teoreticky i metodologicky nosné téma. Předložená práce má teoreticko-empirický charakter, empirické šetření je kvantitativní povahy. Je opřena o úctyhodný počet titulů odborné literatury. Bohužel mnohé z titulů jsou učebnice a encyklopedie. Čtenáře rovněž překvapí, že práce obhajovaná v oboru pedagogických věd se opírá o minimální počet skutečně pedagogické literatury.

Autorka práci strukturovala do úvodu, osmi kapitol, závěru. Text doprovodila přílohami a seznamem užití literatury. V úvodu autorka seznamuje čtenáře s důvody volby tématu, s jeho frekvencemi v odborné literatuře (s uváděnými tituly se však dále nepracuje). Seznamuje i s cílem práce, jeho formulace však není šťastná. Další metodologické vymezení v úvodu práce schází.

První kapitola je věnována pojmu socializace a jejímu vymezení. I ostatní kapitoly mají názvy spíše učebnicové povahy. U první kapitoly překvapí, že se autorka zabývá problémem socializace obecně, aniž analyzuje sociálně ekonomické podmínky současné společnosti, které bezprostředně ovlivňují vzory a idoly současných dětí a mládeže. Druhá kapitola, jakož i některé další, je velmi stručná. Zabývá se zejména dětmi a mládeží z pohledu vývojové psychologie. Naprosto schází sociálně pedagogické hledisko. Třetí a čtvrtá kapitola se věnují rodině a masmédiím. Opět jsou vystavěny na pojmosloví, ne jako vědecko-výzkumný problém. Pátá kapitola je podle názvu vlastně těžištěm celé práce. Překvapí, že autorka jí věnovala pouze 1 + ¼ strany. Šestá kapitola je věnována využití vzorů ve výchově. Opět je rozsahem velmi skromná. Čtenáře zaskočí, že ač autorka v souvislosti se socializací uvádí jako jeden z faktorů hodnoty, větší pozornost jim následně nevěnuje. Sedmá a osmá kapitola jsou věnovány empirickému šetření. Teoretická východiska jsou redukována na dva předpoklady. Není ujasněna metodologie empirického zkoumání. Autorka se pohybuje mezi kvantitativníma kvalitativním vymezením. Výzkumný nástroj není podroben analýze. Autorka výzkumný nástroj přejala od svých pedagogů, aniž zvážila, zda z hlediska vývoje společnosti má ještě dostatečnou výpovědní hodnotu.

V závěru práce se autorka snaží vypořádat s cílem práce, ale naprosto nešťastně, protože uvádí jinou formulaci, než jaká je uvedena v úvodu práce. Obsahově je závěr pouhým shrnutím toho, co již bylo řečeno v posledních dvou kapitolách. Schází např. doporučení pro výchovně vzdělávací praxi.

Ani po stránce jazykové a formální není vše v pořádku. Např. v obsahu práce některé položky schází. V textu se na několika místech setkáváme s jazykovým vyšínutím z vazby apod.

I přes řadu připomínek se však oponent domnívá, že předložená závěrečná práce ještě splňuje požadavky kladené na diplomové práce a proto ji doporučuje přijmout.

Hodnocení:

Ve Hvozdnici 26. 4. 2020

Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.